

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Permutatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Quinto, pactum hoc cum juramento, & hypotheca omnium bonorum impedit alienationem in tertium factam, Boer. decis. 182. num. 53. circa hanc materiam, vide Iacobinum de Sancto Gregorio, in l. 2. nro. 2. ff. si certum petatur, & V. ocent. Annan in alleg. 2. t. vol. vide Afflict. decis. 692. & 65. vide Dec. conf. 614. num. 12. & 13. & conf. 88. num. 2. & 3.

Sexto, quibus modis presumatur hoc pactum usurarium, vide Abb. in cap. ad nostram, num. 1. 4. 8. cum sequentia empt. & vend.

PERMUTATIO.

PERmutatio quando fieri possit inter privatum & Ecclesiam, vel rei spiritu alium tempore, vide Afflict. decis. 17. & an si res tradita ex causa permutatio nis vendatur alteri, nec adimpletur promissa, contra emptorem detur actio, vide L. cum precibus, C. de jur. permis. & quod dixit Vinc. de Franch. per illam l. in decis. 34.

POENITENTIA.

S. V. M. M A R I U M.

1. Quando poenitentia publica sit imponenda.
2. An taxata à superiori possit commutari ab inferiori.
3. An poenitentia sint arbitrarie.
4. An possit absolveri poenitens, si noluerit acceptare poenitentiam sibi injunctam à Confessario.
5. An poenitentia injuncta alicui possit commutari vigore jubilai.

AD Primum, sac. Concil. Trid. sess. 24. cap. 8. de reform. decrevit, quod quan-

do quis adeo publicè crimen committit, & in conspectu, unde alijs scandalos sit, iuxta illud Apost. ad Timoth. cap. 5. & cap. 1. de pœn. & remiss. cap. seu illud. 45. distinct. cap. si potuerit, ver. ergo, 2. p. quod possit imponi poenitentia publica, tamen Episcopus potest hoc genus poenitentiae in aliud secretum pro causa commutare, hinc fit primo, quod Panorm. in c. literas eo. C. de præsumpt. dicit, quod Confessarii & Episcopi non debent imponere has publicas poenitentias pro peccato confessio in foro interiori secreteto. Secundo, quod Navar. cap. 8. nro. 10. notat. 2. dicit Conc. non loqui de poenitentiis imponendis ab Episcopis in foro poenitentiali conscientiae, sed in poenitentiis imponendis ab Episcopis in foro mixto, si enim datur prima, effundiret frangere sigillum confessionis. Secundo, quia Conc. aperte loquitur de peccato commesso publicè. Tertio, quia loquitur in Episcopo, non in Confessariis. Tertio fit, quod malè faciunt quidam locorum Ordinarii, nimium forrasse zelantes pro peccato reservato, vel ob' oppressio nem infantium, vel ob retentionem illorum in lecto ante annum expletum, vel quid hujusmodi, imponunt publicam poenitentiam in Ecclesia, pro prædictis, posset tamen hoc imponi, etiam quando esset publicum, & sciretur extra confessiones, sic etiam de illis, qui consummant matrimonium, antequam contrahant per verba de præsenti. Sylv. in versic. de poenitentia, §. 2. c. consulisti 2. qu. 5. & Abb. in cap. quæ sit, n. 1. de pœn. & rem. & ibi Addit. Alex. de Nevo, litera E. Quartò, quod per peccata

